

Единъ отъ тѣхъ, *Груневалдъ* на име бѣше облѣченъ въ Папскы-тѣ рызы и съ тройнѣ-тѣ коронѣ на главѣ-тѣ си, възсѣднѣтъ на единъ скѣпоцѣнно накиченъ конь, ведно съ сѣще така въ Кардиналскы дрѣхы прѣоблѣчени съпроводници расхождаше ся по улицы-тѣ на Рымъ, като благославяше народа по подражаніе-то на Папа-та съ подсмывкѣ.

Кога-то пристигнѣхъ до Енгелбургъ, даде му ся една голѣма чяша въ рѣкѣ, изъ кож-то той пиеше за здравіе-то и вѣрно-то улавяніе на Папа Климента VII, и другари-тѣ му пихъ въ отговоръ. Слѣдъ това той взе отъ преоблѣченны-тѣ си Кардиналы клѣтвѣ, че щѣтъ бѣдѣтъ вѣрны и послушны на царя като тѣхный-тѣ единственъ и правъ господарь, и че щѣтъ припознавать свѣтскѣ-тѣ власть спорѣдъ слово-то Божіе. И тѣй тойзи прѣоблѣченъ Папа, тѣржественно обѣща че, чрѣзъ едно завѣщаніе ще прѣдаде своѣ-тѣ силѣ и достоинство на Мартинъ Лютера, за да доведе той, цѣрквѣ-тѣ пакъ въ едно по-добро състояніе. Съ грѣмкый гласъ той извика тогава: «Кой-то е съгласенъ съ мене и жѣлае да види това исполнено, той да дигне рѣкѣ-тѣ си.» Слѣдъ това цѣло-то войнство дигнѣ рѣкѣ-тѣ си и извика: «Дълго да живѣе Папа Лютеръ!» Всичко това е станѣло прѣдъ очи-тѣ на Папа-та.

Но подпори-тѣ на Папство-то не бѣхъ още доста гнили за да ся съсиятъ; и щомъ то добы пакъ нѣколко силѣ, пакъ ся улови съ ревность за уничтожаваніе-то на Лютеранскѣ-тѣ вѣрѣ, коя-